Dosarul nr. 1-288/2020

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

09 iunie 2025 mun. Hînceşti,

Judecătoria Hînceşti sediul central,
Instanţa de judecată în componenţă:
Preşedinteleşedinţei, judecător - Valentina Suruceanu,
Grefier - Svetlana Ochișor,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești– Oxana Ungureanu,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Ion Bătrîncea,

a judecat în ***şedinţă publică, în limba de stat, în procedură generală*** cauza penală privind învinuirea lui

Botnari Victor ******, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat satul *****, r-nul* *****

de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) și art. 152 alin.(1) din Codul penal (*în redacția anului 2012*).

La data de 14 septembrie 2020, în Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni a parvenit pentru examinare cauza penală de învinuire a lui Botnari Victor ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin. (3) și art. 152 alin. (1) Cod penal (*în redacția anului 2012*).

Conform fișeide repartizare din 14 septembrie 2020, cauza a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Viorel Botnăraș.

Prin încheierea Vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Hîncești, Corina Albu din 16 noiembrie 2022, s-a dispus redistribuirea aleatorie din procedura judecătorilor Svetlana Bîcu și Viorel Botnăraș toate dosarele penale/de instrucție, civile și contravenționale, fiind deblocate ambele sedii ale Judecătoriei Hîncești.

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la data de 24 noiembrie 2022, cauza penală respectivă a fost repartizată în mod automat-aleatoriu judecătorului Emil Bulat.

Prin încheierea președintei interimare a Judecătoriei Hîncești, Lilia Roic-Botezatu din 19 mai 2025, s-a dispus redistribuirea aleatorie din procedura judecătorilor Tamara Mereuță, Emil Bulat și Natalia Berbec, dosarele penale, fiind deblocate sediile Judecătoriei Hîncești.

Potrivit fișei de repartizare repetată a dosarului, la data de 27 mai 2025 cauza respectivă a fost repartizată în mod automat aleatoriu judecătorului Valentina Suruceanu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din data de 29 mai 2025, potrivit încheierii de fixare a termenului pentru desfășurarea ședinței preliminare, până la data de 09 iunie 2025.

Procedura de citare legal executată.

Acuzarea în persoana procurorului Oxana Ungureanu, s-a pronunțat pentru recunoașterea inculpatului Botnari Victor culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) la 4 ani închisoare, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal la 2 ani închisoare. În temeiul art. 84 Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor stabilite

ai aplica pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apărătorul inculpatului, avocatul Ion Bătrîncea, solicită recalificarea acțiunilor inculpatului din art. 287 alin. (3) Cod penal - în baza art. 287 alin. (1) din Codul penal pe motiv că nu a fost confirmată vătămarea corporală. În cazul în care inculpatul va fi considerat vinovat să-I fie aplicată o pedeapsă mai blîndă fără izolare de societate și dacă este oportun aplicarea Legii privind amnistia, soluția căreia o lasă la discreția instanței.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Botnari Victor, la 04.08.2012, aproximativ ora 22.00, fiind în stare ebrietate alcoolică, aflându-se pe una din străzile satului ***** r-ul *****, care este loc public, având intenţia comiterii unui act de huliganism, s-a iat de cet. Placinta Ion care se afla în stradă împreună cu cet. Negru Zinaida și Castraveţ Ion, unde încălcând grosolan ordinea publică şi manifestând obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, intenţionat, fară motiv, i-a aplicat Plăcinta Ion o lovitură cu o piatra în partea dreaptă a mandibulei, ca rezultat acesta a căzut jos, iar Botnari Victor ***** i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului, iar după ce Placinta Ion s-a ridicat de jos, Botnari Victor ***** i-a mai aplicat câteva lovituri cu pumnii în regiunea feţii, concomitent exprimându-se cu cuvinte necenzurate, acţiunile huliganice a acestuia fiind curmate de cet. Negru Zinaida.

În rezultatul loviturilor provocate de către Botnari Victor ***** lui Placinta i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr.2341D din 10.09.2012 fractura mandibului în regiunea mentonieră pe dreapta fară deplasare, leziuni care condiţionează o dereglare a sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămare corporală medie.

Prin acţiunile sale intenţionate ***Botnari Victor*** a săvârşit infracţiunea prevăzută de ***art. 287 alin. (3) din Codul penal,*** conform semnelor calificative: ”***huliganism agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă grosolan ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanei, acţiuni care prin conţinutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârşit cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrităţii corporale sau a sanataţii***.

Tot el, **Botnari Victor** ***** la 04.08.2012, aproximativ ora 22.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe una din străzile satului ***** r-ul *****, având intenţia vătămării integrităţii corporale sau a sănătăţii cet.Placinta Ion, s-a apropiat de cet Placinta lon, care se afla în stradă împreună cu cet.Negru Zinaida şi Castraveţ Ion și exprimându-se cu cuvinte necenzurate, intenţionat, i-a aplicat lui Placinta Ion o lovitură cu o piatră în partea dreaptă a mandibulei,ca rezultat acesta a căzut jos, iar Botnari Victor ***** i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele peste diferite regiuni corpului, iar după ce Placinta lon s-a ridicat de jos, Botnari Victor ***** i-a mai aplicat câteva lovituri cu pumnii în regiunea concomitent exprimându-se cu cuvinte necenzurate, acţiunile huliganice a acestuia fiind curmate de cet. Negru Zinaida.

În rezultatul loviturilor provocate de către Botnari Victor ***** lui Placinta Ion i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr.2341D din 10.09.2012, fractura mandibulei în regiunea mentonieră pe dreapta fără deplasare, acțiuni care condiţionează o

dereglare a sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu în comun se califică ca vătămare corporală medie.

Prin acţiunile sale intenţionate ***Botnari Victor*** a săvârşit infracţiunea prevăzută de **art. 152 alin. (1) din Codul penal** (*în redacţia anului 2012*)**,** conform semnelor calificative: "***vătămarea medie integrităţii corporale sau a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocatocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată dereglarea îndelungată a sănătăţii***."

Inculpatul **Botnari Victor** în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 11 mai 2023 a fost admis demersul procurorului raionului Hîncești, Tatiana Codrean și dispusă în privința lui **Botnari Victor ******* anunțarea în căutare /f.d.203-204, Volumul I/.

În conformitate cu art. 321 alin. (1), (2) pct. 1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanţă şi în instanţa de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezentul articol. Judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul: cînd inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanţă.

Pentru a nu admite încălcarea dreptului la apărare a inculpatului, instanța a asigurat prezența avocatului Ion Bătrîncea, care a fost desemnată de către Oficiul Teritorial Chișinău al CNAJGS pentru a acorda asistență juridică garantată de stat, în baza mandatului 1884117 din 09 martie 2023 /f.d.191, Volumul I/.

Prin urmare, instanța a asigurat prezența avocatului pentru apărarea drepturilor și intereselor inculpatului garanatate de art. 6 CEDO.

Fiind în prezența acestor circumstanțe, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsă.

În conformitate cu art. 368 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, citirea declaraţiilor inculpatului depuse în cursul urmăririi penale, precum şi reproducerea înregistrărilor audio şi video ale acestora, pot avea loc, la cererea părţilor, în cazurile: cînd cauza se judecă în lipsa inculpatului.

Totodată, în legătură cu lipsa inculpatului instanța în conformitate cu art. 368 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, a dat citire declarațiile inculpatului **Botnari Victor** făcute în calitate de învinuit la faza de urmărire penală la data de 09 septembrie 2020, potrivit căruia, *vina o recunoaște pe deplin, și anume faptul că l-a agresat fizic pe Placinta Ion în satul *****, r-nul *****. Era puțin servit și nu ține minte cu certitudine dacă l-a locuit cu un obiect. Data cu precizie nu o ține minte, însă ține minte că a fost anul 2012, era într-o zi seara. Consideră că inițiatorul conflictului a fost Placinta Ion. De cele întîmplate îi pare rău și se căiește sincer* /f.d. 120/.

Conform ordinii ceretării judecătorești stabilite în ședința de judecată, în corespundere cu art. 366 din Codul de procedură penală, a început cu expunerea de către procuror a învinuirii formulate, după care a fost audiat partea vătămată indicată în lista probelor, cercetate materialele dosarului.

Audiat în cadrul ședinței de judecată, parea vătămată **Placinta Ion** în ședința de judecată a explicat că, pe data de 04 august 2012 era în strada satului *****, r-nul ***** împreună cu Negru Zinaida și Castraveț Ion, s-a apropiat Botnari Victor care era în stare de ebrietate și l-a pălit în regiunea feței. L-a numit cu cuvinte urîte. A căzut jos și Botnari i-a aplicat lovituri cu picioarele. Anterior nu a avut ceartă cu el. De la nimic l-a luat la bătaie. Pe Botnari nu-l cunoaște. Pînă la caz nu l-a văzut pe Botnari. În acea seară cu Botnari Victor nu a servit băuturi alcoolice. Pînă atunci nu a avut conflict cu Botnari.

În temeiul art. 371 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, a fost dat citire procesului-verbal din 07 septembrie 2012 privind audierea Zinaidei Negru în calitate de martor, /f.d.31-32, Volumul I/, care în cadrul urmăririi penale a declarat că, locuieşte în s.*****, r-nul*****. Pe Placinta Ion îl cunoşte ca pe un consătean şi sunt relaţii bune cu el. La 04.08.2012 apoximativ ora 17:30 ea împreună cu Castaveţ Ivan stătea în la poarta ei pe o piatră şi discutau. În acel timp de ei s-a apropiat Ion Pacinta avea o sticlă de vin apoi s-a apropiat un bărbat pe care îl cheamă Victor al cărui e de familie nu-1 cunoaşte. Placinta Ion i-a servit pe toţi cu cite un pahar cu vin. Ulterior, Victor întrebat pe Placinta Ion, exprimându-se cu cuvinte urîte, din ce cauză îl vorbeşte sat, apoi acesta la lovit cu pumnul în faţă de cîteva ori în regiunea gurii pe Placinta Ion și acestuia a început să-i curgă sînge pe nas şi a căzut jos. Atunci Victor i-a mai aplicat cîteva lovituri lui Placinta Ion cu picioarele pe diferite părţi ale corpului. Acţiunele lui Victor au durat aproximativ 20 minute, erau însoţite de cuvinte necenzurate adresate lui Placinta Ion. Victor a curmat bătaia cînd ea l-a rugat să nu se bată la poarta sa. Pe Victor anterior nu la cunoscut, la văzut prima dată la 04.08.2012 în drum la poarta sa unde s-a oprit cînd trecea pe drum. Totodată, susține că ea nu a văzut momentul cînd Victor a luat de jos piatra care l-ar fi lovit pe Placinta Ion deoarece era speriată, însă menţionează că drumul unde se aflau este acoperit cu pietriș.

Articolul 101 alin.(3) din Codul de procedură penală, stabilește că nicio probă nu are valoare prestabilită și, în mod firesc, declarațiile depuse de către un martor trebuie să treacă printr-un „filtru legal”, acestea fiind apreciate din punctul de vedere al admisibilității, pertinenței, concludenței și utilității, precum și al coroborării cu alte probe.

CtEDO a constatat în cauza ***Al-Khawaja şi Tahery c. Regatului Unit***, soluţia instanţei supreme în care au fost puse la bază declarațiile martorului făcute în cadrul urmăririi penale, însă absent în ședința de judecată este în concordanţă cu jurisprudenţa recentă a instanţei europene, întrucât, chiar dacă declaraţiile martorilor anonimi sunt singure sau determinante în stabilirea vinovăţiei, acestea pot fi coroborate cu alte mijloace de probă, dintre care declaraţii de martori cu identitate reală, comunicări ale instituţiilor bancare care realizează transferuri în sistemele W.U. şi M.G., procese-verbale de redare a convorbirilor interceptate în baza autorizaţiei şi altele.

Curtea de Justiţie a Statelor Unite, a tranşat problema extrem de clar și anume că „*A înlătura confruntarea pentru că declaraţia este de încredere, este cam la fel cu a înlătura procesul penal pentru că acuzatul este în mod evident vinovat*” (*Referindu-se aici la posibilitatea admiterii declaraţiei dacă aceasta prezintă indicii că ar fi de încredere). Aşadar, atunci când este vorba de proba testimonială, al Şaselea Amendament cere ceea ce este necesar în common-law: imposibilitate de prezentare [a martorului] şi posibilitate anterioară de confruntare.*

Convenţia Europeană a Drepturilor Omului recunoaşte prin art. 6 par. 3 lit. d dreptul acuzatului de a întreba sau de a solicita audierea martorilor acuzării.

În aplicarea acestui articol, Curtea a statuat în numeroase rânduri că, în principiu, toate mijloacele de probă aduse împotriva acuzatului trebuie să fie administrate în prezenţa sa şi în şedinţă publică, în vederea unei dezbateri contradictorii. Curtea a admis că pot fi făcute excepţii de la această regulă, însă nu trebuie să se încalce dreptul de apărare al acuzatului, care presupune că acuzatul să aibă posibilitatea reală şi adecvată de a contesta declaraţiile martorului şi de a îi pune întrebări, fie la momentul în care martorul dă declaraţia fie la un moment ulterior.

În legătură cu imposibilitatea audierii martorului sau refuzul martorului de a da declaraţii, Curtea a reţinut că instanţele naţionale pot să folosească declaraţiile martorilor din timpul urmăririi penale numai atunci când există un motiv întemeiat pentru lipsa martorului şi atunci când condamnarea nu este întemeiată exclusiv sau de o manieră determinantă pe declaraţia martorului care nu a putut fi interogat de către acuzat. (aşa numita „*sole or decisive rule*"). Curtea utilizează regula „exclusiv sau determinant" atât în materia martorilor anonimi cât şi în aceea a agenţilor infiltraţi.

Ca urmare, instanța stabilește că, prin citirea declarațiilor martorului Negru Zinaida făcute în cadrul urmăririi penale nu se încalcă dreptul inculpatului la un preces echitabil, or, aceasta sunt coroborate cu alte mijloace de probă, dintre care declaraţiile părții vătămate și rapoartele ***de constatare medico-legală nr. 2120/D din 14 august 2012*** și ***raportul de expertiză judiciară nr. 2341/D din. 05.09.2012,*** care reflectă identitatea reală.

Cu referire la martorul **Castraveț Ion**, procurorul în cadrul ședinței de judecată a refuzat de la această probă.

La fel, audiind opinia părții apărării, a partea vătămată privind renunțul procurorului de la proba cu martorul Castraveț Ion, instanța de judecată a admis renunțul de la proba respectivă, mai mult ca atît, părțile nu au solicitat examinarea acestei probe.

Or, conform art. 328 din Codul de procedură penală, părţile, în procesul judecării cauzei, pot renunţa la unele probe pe care le-au propus. După punerea în discuţie a renunţării la probe, instanţa dispune neexaminarea acestora dacă nu s-a solicitat examinarea lor de către altă parte.

Sub acest aspect, instanța notează nu se poate considera că un justițiabil a renunțat la dreptul său dacă nu avea cunoștință despre existența dreptului sau despre respectiva procedură (***Schmidt împotriva Letoniei, pct. 96, și trimiterile la jurisprudență citate***).

Prezentând avantaje incontestabile atât pentru părțile interesate, cât și pentru administrarea justiției, renunțarea nu intră în conflict, în principiu, cu Convenția [***Deweer împotriva Belgiei, pct. 49); Pastore împotriva Italiei (dec.)***]. Art. 6 nu se opune așadar înființării de instanțe arbitrale pentru soluționarea anumitor litigii [***Transado - Transportes Fluviais Do Sado, S.A. împotriva Portugaliei (dec.)***]. În fapt, părțile într-un litigiu sunt libere să decidă să nu aducă în fața instanțelor de drept comun anumite litigii care pot apărea din executarea unui contract. Acceptând o clauză de arbitraj, părțile renunță în mod voluntar la anumite drepturi garantate de Convenție [***Eiffage S.A. și alții împotriva Elveției (dec.); Tabbane împotriva Elveției (dec.), pct. 27]***.

Instanța relevă că în vederea stabilirii tuturor circumstanțelor dacă corespund faptele imputate inculpatului și dacă au avut loc sau nu faptele infracționale incriminate acestuia, în scopul elucidării tuturor împrejurărilor care ar duce la stabnilirea și identificarea vinovăției/nevinovăției inculpatului în conformitate cu dispozițiile art. 373 din Codul de procedură penală, instanța a recurs la elucidarea probelor prezentate și anexate la cauza penală și anume:

-Plîngerea părții vătămată Placinta Ion din 14 august 2012, care a solicitat organele de drept să i-a măsuri cu cet. Burcă Victor care la data de 04.08.2012 i-a aplicat cîteva lovituri cu pumnul peste față în stradă în satul *****, astfel cauzîndu-i vătămări corporale medii /f.d.12, Volumul I/;

-***Procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 14.08.2012***, în care descris locul comiterii faptei /f.d.15, Volumul I/.

-***Certificat de vizită nr. 61119 din 11.08.2012 eiberată de către medicul de gardă***, potrivit căruia Placinta Ion a fost diagnosticat cu fractura mandibulei în regiunea mentonieră pe dreapta fără deplasare /f.d.17, Volumul I/;

-***Raportul de constatare medico-legală nr. 2120/D din 14 august 2012,*** potrivit căruia la Placinta Ion s-a constatat : Fractura mandibulei în regiunea mentonieră pe dreapta fără deplasare, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie /f.d.21, Volumul I/;

-***Raportul raportului de expertiză judiciară nr. 2341/D din. 05.09.2012*** cadrul căruia s-a constatat că, la Placinta Ion s-a constatat : fractura mandibulei în regiunea mentonieră pe dreapta fără deplasare, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent-dur posibil în timpul și în circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie. Luînd în considerație localizarea și mecanismul leziunilor corporale, posibilitatea producerii în rezultatul căderii corpului de la propria înălțime se exclude /f.d.25a, Volumul I/;

-***Procesul-verbal de audiere a martorului Negru Zinaida din 07.09.2012***, care a declarant că, locuieşte în s.*****, r-nul*****. Pe Placinta Ion îl cunoşte ca pe un consătean şi sunt relaţii bune cu el. La 04.08.2012 apoximativ ora 17:30 ea împreună cu Castaveţ Ivan stătea în la poarta ei pe o piatră şi discutau. În acel timp de ei s-a apropiat Ion Pacinta avea o sticlă de vin apoi s-a apropiat un bărbat pe care îl cheamă Victor al cărui e de familie nu-1 cunoaşte. Placinta Ion i-a servit pe toţi cu cite un pahar cu vin. Ulterior, Victor întrebat pe Placinta Ion, exprimăndu-se cu cuvinte urîte, din ce cauză îl vorbeşte sat, apoi acesta la lovit cu pumnul în faţă de cîteva ori în regiunea gurii pe Placinta Ion și acestuia a început să-i curgă sînge pe nas şi a căzut jos. Atunci Victor i-a mai aplicat cîteva lovituri lui Placinta Ion cu picioarele pe diferite părţi ale corpului. Acţiunele lui Victor au durat aproximativ 20 minute, erau însoţite de cuvinte necenzurate adresate lui Placinta Ion. Victor a curmat bătaia cînd ea l-a rugat să nu se bată la poarta sa. Pe Victor anterior nu la cunoscut, la văzut prima dată la 04.08.2012 în drum la poarta sa unde s-a oprit cînd trecea pe drum. Totodată, susține că ea nu a văzut momentul cînd Victor a luat de jos piatra care l-ar fi lovit pe Placinta Ion ddeoarece era speriată, însă menţionează că drumul unde se aflau este acoperit cu pietriș /f.d.31-32, Volumul I/;

-***Extrasul din Registrul de Stat al Populației din 15.11.2012 eliberat pe numele lui Burca Victor*** /f.d.43, Volumul I/;

-***Extrasul din Registrul de Stat al Populației din 19 martie 2018 eliberat pe numele lui Botnari Victor*** /f.d.43, Volumul I/;

-***Ordonanța din 19 martie 2020***, prin care s-a dispus inițierea investigațiilor în vederea căutării învinuitului Botnari Victor /f.d.102-103, Volumul I/.

Analizînd în ansamblul, în baza propriei evaluări, probele administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiţii de oralitate, nemijlocire şi contradictorialitate în etapa cercetării judecătoreşti şi a celor administrate cu respectarea dreptului la apărare al părţilor, în această fază procesuală, cercetate și verificate în cadrul ședinței de judecată, prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar luate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, instanța de judecată ajunge la concluzia, că acțiunile infracționale ale inculpatului <u>Botnari Victor</u> cuprind în totalitate elementele constitutive ale infracțiunilor de care ste învinuit.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpaților prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a

procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, se dovedește vinovăția inculpatului **Botnari Victor** în săvârșirea infracțiunii, care a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazate pe presupuneri.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

Instanța de judecată reține că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

În acest sens, instanţa de judecată reiterează prevederile art. 93 din Codul de procedură penală, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţeiinfracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Articolul 101 alin. (1), (3) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţiişiveridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) din Codul procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care probele provin, în conformitate cu prevederile legislaţiei, prin procedee probatorii respective; iar conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţiişiveridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, conform rechizitoriului, acțiunile inculpatului **Botnari Victor** au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal,”***huliganism agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă grosolan ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanei, acţiuni care prin conţinutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârşit cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrităţii corporale sau a sanataţii***.

Potrivit hotărîrii Curții Constituționale nr. 25 din 12.08.2021 (în vigoare la 12.08.2021) privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 287 alin. (1) din Codul penal, publicat în Monitorul oficial al republicii Moldova nr. 212-218 art. 164 din 10.09.2021, au fost declarate neconstituționale cuvîntul ”Grosolan” și textul ”Cinism sau” din art. 287 alin. (1) din Codul penal, adoptat prin Legea nr. 985 din 18 aprilie 2022.

Din probele administrate în faza de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată instanța constată dovedită vinovăția inculpatului **Botnari Victor** și corect încadrate acțiunile după cum urmează:

-***art. 287 alin. (3) din Codul penal,*** conform semnelor calificative: ”***huliganism agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanei, acţiuni care prin conţinutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârşit cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrităţii corporale sau a sanataţii***;

- **art. 152 alin. (1) din Codul penal** ***(în redacţia anului 2012),*** conform semnelor calificative: ”***vătămarea medie integrităţii corporale sau a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocatocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată dereglarea îndelungată a sănătăţii***.”

Astfel, pentru soluționarea corectă a problemei privind existența sau lipsa în faptele săvîrșite a semnelor unei infracțiuni urmează a stabili clar acel ansamblu de circumstanțe, care generează temeiul *de facto* și *de iure* al atragerii persoanei la răspundere penală, adică fapta infracțională. La caz este vorba de circumstanțele cu caracter obiectiv și subiectiv, care sunt reflectate în norma juridico-penală respectivă, fiind necesare și suficiente pentru atragerea celui vinovat la răspundere penală.

Instanța reține că, componența de infracțiune este o totalitate de elemente și semne obiective și subiective care, permit a califica o faptă prejudiciabilă drept infracțiune.

În sensul dat, urmează a fi reflectate şi rigorile art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, care indică că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.

Totodată, conform prevederilor art. 325 Codul de procedură penală, (1) judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. (2) Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit prevederilor art.384 din Codul de procedură penală, (1) instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. (2) Sentinţa se adoptă în numele legii. (3) Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. (4) Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin. (1) din Codul de procedură penală al RM, „instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvîrşită; 6) dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra

bunurilor; 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; 13[1]) dacă urmează să fie aplicată confiscarea extinsă; 14) cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; 16) dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) și (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Potrivit prevederilor art.8 Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Astfel, conform rechizitoriului, acțiunile inculpatului Botnari Victor au fost încadrate juridic în baza art. 287 alin. (3) din Codul Penal ***”huliganism agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanei, acţiuni care prin conţinutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebita, săvârşit cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii”.***

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Conform alin. (2) al aceluiași articol, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

În continuare, în contextul încadrării juridice a faptei încriminate, instanța de judecată stabilește că prin fapta comisă de **Botnari Victor** a atentat la *Obiectul juridic special* al infracțiunii care este unul complex, fiind constituit din obiect juridic special principal - care îl constituie relaţiile sociale cu privire la ordinea publică, apărate împotriva infracţiunii de huliganism; *obiect juridic special secundar* – care îl formează relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei. În cazul din speță, prin fapta infracțională comisă de inculpat a fost afectată ordinea publică, precum și relațiile sociale cu privire la sănătatea și integritatea corporală a persoanei.

Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă corpul fizic al persoanei părții vătămate Placinta Ion.

Latura obiectivă a infracțiunii de huliganism se manifestă prin încălcarea ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect faţă de societate. Aceasta constă din fapta prejudiciabilă exprimată fie în acțiunile care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințare cu aplicarea unei astfel de violențe, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, fie în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Raportând la circumstanțele speței, constatăm că, latura obiectivă a acțiunilor incriminate inculpatului **Botnari Victor** se manifestă prin - ”*Huliganismul agravant, adică acţiuni intenţionate care încalcă ordinea publică şi exprimă o vădită lipsă de respect faţă de societate, precum şi acţiuni care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârşite cu aplicarea unui obiect destinat pentru vătămarea integrităţii corporale şi a sănătăţii, săvârşit de două persoane”.*

Ordine publică – reprezintă o totalitate de relaţii sociale, ce asigură o ambianţă liniştită de convieţuire în societate, de inviolabilitate a persoanei şi a integrităţii patrimoniului, precum şi activitatea normală a instituţiilor de stat şi publice.

Prin *încălcarea ordinii publice* ce exprimă o vădită lipsă de respect, se are în vedere săvârşirea unor acţiuni intenționate ce atentează la regulile sociale şi morale de convieţuire, care sunt încălcate într-un mod demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviinţă, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetăţenii, prin înjosire a onoarei şi demnităţii personalităţii, încălcare îndelungată şi insistentă a ordinii publice, zădărnicire a activităţilor de masă, suspendare temporară a activităţii normale a întreprinderilor, instituţiilor, organizaţiilor, transportului obştesc etc.

Aplicarea violenței - asupra persoanei constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății.

Locul public – potrivit art 131 din Cod penal prin faptă săvîrşită în public se înţelege fapta comisă: a) într-un loc care, prin natura sau destinaţia lui, este întotdeauna accesibil publicului, chiar dacă în momentul săvîrşirii faptei în acel loc nu era prezentă nici o persoană, dar făptuitorul îşi dădea seama că fapta ar putea ajunge la cunoştinţa publicului; b) în orice alt loc accesibil publicului dacă în momentul săvîrşirii faptei erau de faţă două sau mai multe persoane.

Prin urmare, ținând cont de locul comiterii faptei strada satului *****, r-nul *****, se va reține ca întrunită condiția pentru calificarea infracțiunii.

În sensul art. 287 alin. (3) Codul Penal al RM, *prin violenţă* se are în vedere violenţa soldată cu vătămarea uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii, ori violenţa soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată şi stabilă a capacităţii de muncă. O condiție obligatorie, pentru reținerea agravantei este ca fapta să fie comisă cu aplicarea armei sau altor obiecte.

Potrivit prevederilor art. 129 alin. (1) și (2) din Cod penal prin *arme* se înţeleg instrumentele, piesele sau dispozitivele astfel declarate prin dispoziţii legale; Sînt asimilate armelor orice alte obiecte ce ar putea fi folosite ca arme sau care au fost întrebuinţate pentru atac.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganismului se caracterizează prin intenții directe: făptuitorul înțelege că încalcă ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

În ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine, că **Botnari Victor** la 04.08.2012, aproximativ ora 22.00, fiind în stare ebrietate alcoolică, aflându-se pe una din străzile satului ***** r-ul *****, care este loc public, având intenţia comiterii unui act de huliganism, s-a iat de cet. Placinta Ion care se afla în stradă împreună cu cet. Negru Zinaida și Castraveţ Ion, unde încălcând grosolan ordinea publică şi manifestând obrăznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, intenţionat, fară motiv, i-a aplicat Plăcinta Ion o lovitură cu o piatra în partea dreaptă a mandibulei, ca rezultat acesta a căzut jos, iar Botnari Victor ***** i-a aplicat multiple lovituri cu picioarele peste diferite regiuni ale corpului, iar după ce Placinta Ion s-a ridicat de jos, Botnari Victor ***** i-a mai aplicat câteva lovituri cu pumnii în regiunea feţii, concomitent exprimându-se cu cuvinte necenzurate, acţiunile huliganice a acestuia fiind curmate de cet. Negru Zinaida.

Astfel, instanța apreciază că vinovăția inculpatului **Botnari Victor** este demonstrată pe deplin, acesta acționând cu intenție directă la comiterea faptelor de huliganism, fapt confirmat

prin declarațiile părții vătămate Placinta Ion care în ședința de judecată a declarat că,"...*pe data de 04 august 2012 era în strada satului *****, r-nul ***** împreună cu Negru Zinaida şi Castraveţ Ion, s-a apropiat Botnari Victor care era în stare de ebrietate şi l-a pălit în regiunea feţei. L-a numit cu cuvinte urîte. A căzut jos şi Botnari i-a aplicat lovituri cu picioarele. Anterior nu a avut ceartă cu el. De la nimic l-a luat la bătaie. Pe Botnari nu-l cunoaşte. Pînă la caz nu l-a văzut pe Botnari. În acea seară cu Botnari Victor nu a servit băuturi alcoolice. Pînă atunci nu a avut conflict cu Botnari."*

Totodată, vina inculpatului este dovedită și prin declarațiile martorului Zinaida Negru care au fost date citirii în cadrul ședinței de judecată :"...*La 04.08.2012 apoximativ ora 17:30 ea împreună cu Castaveţ Ivan stătea în la poarta ei pe o piatră şi discutau. În acel timp de ei s-a apropiat Ion Pacinta avea o sticlă de vin, apoi s-a apropiat un bărbat pe care îl cheamă Victor al cărui nume de familie nu-1 cunoaşte. Placinta Ion i-a servit pe toţi cu cite un pahar cu vin. Ulterior, Victor întrebat pe Placinta Ion, exprimăndu-se cu cuvinte urîte, din ce cauză îl vorbeşte sat, apoi acesta la lovit cu pumnul în faţă de cîteva ori în regiunea gurii Placinta Ion şi acestuia a început să-i curgă sînge pe nas şi a căzut jos. Atunci Victor i-a mai aplicat cîteva lovituri lui Placinta Ion cu picioarele pe diferite părţi ale corpului. Acţiunele lui Victor au durat aproximativ 20 minute, erau însoţite de cuvinte necenzurate adresate lui Placinta Ion. Victor a curmat bătaia cînd ea l-a rugat să nu se bată la poarta sa. Pe Victor anterior nu la cunoscut, la văzut prima dată la 04.08.2012 în drum la poarta sa unde s-a oprit cînd trecea pe drum. Totodată, susţine că ea nu a văzut momentul cînd Victor a luat de jos piatra care l-ar fi lovit pe Placinta Ion deoarece era speriată, însă menţionează că drumul unde se aflau este acoperit cu pietriş"*.

Chiar și în pofida faptului că la actele cauzei nu a fost anexat în calitate de corp delict "o piatră", vina inculpatului se dovedește pe deplin prin raportul de constatare medico-legală nr. 2120/D din 14.08.2012 și raportul de expertiză medico-legală nr. 2341/D din 05.09.2012, potrivit cărora a fost stabilit gradul vătămărilor corporale la Placinta Ion și anume:

-potrivit ***raportul de constatare medico-legală nr. 2120/D din 14 august 2012,*** la Placinta Ion s-a constatat : Fractura mandibulei în regiunea mentonieră pe dreapta fără deplasare, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie /f.d.21, Volumul I/;

-potrivit ***raportul raportului de expertiză judiciară nr. 2341/D din. 05.09.2012*** la Placinta Ion s-a constatat : fractura mandibulei în regiunea mentonieră pe dreapta fără deplasare, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent-dur posibil în timpul și în circumstanțele indicate, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie. Luînd în considerație localizarea și mecanismul leziunilor corporale, posibilitatea producerii în rezultatul căderii corpului de la propria înălțime se exclude /f.d.25a, Volumul I/;

La caz, aceste împrejurări sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate fpăcute în cadrul urmării susținute în ședința de judecată, unde a declarat că *Botnari Victor l-a lovit cu pumnul în care avea o piatră sub barbă în partea dreaptă, continuînd să-l lovească cu picioarele de nenumărate ori peste diferite părți ale corpului acțiuni care au încălcat ordinea publică.*

Instanța reține veridice declarațiile părții vătămate Placinta Ion făcute în cadrul urmăririi penale ca fiind veridice, consecvente și care în esență redau cu exactitate împrejurările în care a fost comisă infracțiunea de către **Botnari Victor.**

Subiectul infracțiunii este persoana fizică, responsabilă, care a atins vârsta de 14 ani.

La caz, instanţa de judecată reţine că, acţiunile inculpatului **Botnari Victor** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de ”***huliganism agravat, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, însoţite de aplicarea violenţei asupra persoanei, acţiuni care prin conţinutul său se deosebesc printr-o obrăznicie deosebita, săvârşit cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrităţii corporale sau a sănătăţii”*** – faptă încadrată juridic în baza art.287 alin. (3) din Codul penal.

Cît privește invocarea de către apărare a faptului că acțiunile inculpaților formează componența de infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (1) CP, și anume că au fost aplicate lovituri cu careva obiecte, instanța reține următoarele.

Articolul 287 alin. (1) din Codul penal, sancționează fapta pentru :”***Huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă ordinea publică, însoțite cu aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență violență reprezentanților autorităților sau altor personae care curmă actele huliganice, precum și acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită***”.

Astfel, din probatoriul administrat și prin caracterul acțiunilor incupatului circumstanțele comiterii faptei, instanța stabilește că acțiunile lui **Botnari Victor** formează componența de infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (3) CP, chiar și dacă de la fața locului nu au fost ridicate careva obiecte, infracțiunea a fost comisă cu ajutorul unei ”pietre” care și constituie acel obiect contondent dur cu care au fost aplicate loviturile părții vătămate.

Premergător, instanța relatează că, poziția inculpatului de nerecunoaștere a faptului că nu ține mite cu certitudine dacă a lovit partea vătămată cu vreun obiect nu echivalează cu achitarea, odată ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, dovedesc săvârșirea infracțiunii imputate.

Nerecunoaşterea vinovăției de către inculpat reprezintă o metodă de apărare şi un drept al inculpatului de a nu se auto-incrimina, drept garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO, or, persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații.

Astfel, poziţia inculpatului precum că nu ține minte cu certitudine dacă a aplicat părții vătămate lovituri cu vreun obiect este una declarativă şi formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală.

<u>Cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 152 alin.(1) din Codul penal (în redacția anului 2012).</u>

În acest sens, instanţa de judecată, reiterează că *latura obiectivă* a infracţiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Codul penal, se realizează prin acțiuni sau inacțiuni identice cu cele elucidate la art. 151 Cod penal.

Componența de infracțiune prevăzută la art. 152 alin. (1) Codul penal, ca și oricare alta, în mod obligatoriu va conține obiectul infracțiunii și latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Obiectul juridic al infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la dreptul persoanei la integritate corporală și sănătate.

Latura obiectivă a infracţiunii incriminate lui **Botnari Victor** s-a realizat prin cauzarea unei daune indicate în dispoziția legii; prezența pericolului pentru viață; pierderea vederii,

auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea funcționării acestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătății, însoțită de pierderea stabilită a cel puțin unei treime din capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii sau la o desfigurare iremediabilă a feței și/sau a regiunilor adiacente.

Criteriile de calificare a vătămărilor corporale medii sunt: lipsa pericolului pentru viață; lipsa tuturor consecințelor cu referință la vătămările corporale grave prevăzute de Regulamentul Ministerului Sănătății din 27.06.2003 de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale//M.O, 170-172/224, 08.08.2003; dereglarea de lungă durată a sănătății; incapacitatea permanentă și însemnată de muncă.

Conform Regulamentului, prin *dereglare a sănătății de lungă durată* se subînțeleg consecințele determinate nemijlocit de vătămare (maladii, dereglării de funcții, etc.), care au o durată de peste 3(trei) săptămîni (mai mult de 21 de zile).

Conform Regulamentului, prin *incapacitate permanentă și însemnată de muncă* trebuie înțeleasă orice incapacitate generală de muncă în volum mai mare de 10%, dar nu mai mare de 33% (o treime).

Potrivit ***raportul de constatare medico-legală nr. 2120/D din 14 august 2012*** și potrivit ***raportul raportului de expertiză judiciară nr. 2341/D din. 05.09.2012*** la Placinta Ion s-a constatat : Fractura mandibulei în regiunea mentonieră pe dreapta fără deplasare, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală medie /f.d.21, 25a Volumul I/.

Latura subiectivă a infracțiunii se realizează prin vinovăție exprimată prin intenție directă sau indirectă.

Subiect al infracțiunii prevăzute de alin. (1) al art. 152 Cod penal este persoana fizică responsabilă, care a împlinit vîrsta de 16 ani.

Astfel, prin totalitatea probelor administrate în faza de urmărire penală acceptate și recunoscute de inculpat în ședința de judecată, instanţa consideră vina inculpatului **Botnari Victor** de comiterea actelor de neexecutare a hotărârii judecătorești deplin dovedită și încadrează acțiunile ultimului în baza art.152 alin.(1) Cod penal (*în redacția anului 2012*), *adică* ”***vătămarea medie integrităţii corporale sau a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocatocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată dereglarea îndelungată a sănătăţii***.”

<u>Cu referire calificarea faptelor infracționale reținute în sarcina inculpatului, instanța reține următoarele.</u>

În conformitate cu art. 115 din Codul penal, concurenţa normelor penale presupune săvîrşirea de către o persoană sau de către un grup de persoane a unei fapte prejudiciabile, cuprinse în întregime de dispoziţiile a două sau mai multor norme penale şi constituind o singură infracţiune. Alegerea uneia din normele concurente care reflectă cel mai exact natura juridică a faptei prejudiciabile comise se efectuează în condiţiile art.116–118.

Potrivit art. 116 din Codul penal, normă generală se consideră norma penală care prevede două sau mai multe fapte prejudiciabile, iar normă specială – norma penală care prevede numai cazurile particulare ale acestor fapte. În cazul concurenţei dintre norma generală şi cea specială, se aplică numai norma specială.

Corespunzător art. 117 din Codul penal, concurenţa dintre două norme speciale are următoarele varietăţi:

a) dintre componenţa de infracţiune cu circumstanţe atenuante şi alta cu circumstanţe agravante – infracţiunea se califică în baza celei cu circumstanţe atenuante;

b) dintre două componenţe de infracţiuni cu circumstanţe atenuante – infracţiunea se califică în baza normei penale care prevede pedeapsa mai blîndă;

c) dintre două componenţe de infracţiuni cu circumstanţe agravante – infracţiunea se califică în baza normei penale care prevede o pedeapsă mai aspră.

În speță, instanța reține corectă încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului **Botnari Victor** și anume în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal și în baza art. 152 alin. (1) din Codul penal.

Or, aceste acțiuni sunt delimitate prin timp și anume că inculpatul a aplicat părții vătămate mai întîi lovituri cu *pumnul în regiunea faţei de cîteva ori în regiunea gurii lui Placinta Ion şi acestuia a început să-i curgă sînge pe nas şi a căzut jos. După care a urmat o pauză şi inculpatul a mai aplicat cîteva lovituri lui Placinta Ion cu picioarele pe diferite părţi ale corpului.*

Ca urmare, atît timp cît inculpatul a realizat faptele infracționale în aceași zi, dar cu întreruperi de timp, acțiunile acestuia nu pot forma obiectul infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) din Codul penal și art. 354 din Codul contravențional.

În speță, instanța reține concursul ideal de infracțiuni, or, conform art. 287 alin. (3) din Codul penal, ***guliganism agravant, adică acţiuni intenţionate care încalcă ordinea publică şi exprimă o vădită lipsă de respect faţă de societate, precum şi acţiuni care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârşite cu aplicarea unui obiect destinat pentru vătămarea integrităţii corporale şi a sănătăţii***;

şi - art. 152 alin. (1) Cod penal - ***vătămarea medie integrităţii corporale sau a sănătăţii, care nu este periculoasă pentru viaţă şi nu a provocatocat urmările prevăzute de art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată dereglarea îndelungată a sănătăţii.***

La caz, instanța de judecată reține că, prin calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (3) CP și art. 152 alin. (1) CP, nu se încalcă art. 4 Protocolul nr. 7 din Convenție &2 – *principiul non bis in idem*, deoarece acțiunile inculpatului se referă la aceeași purtare însă în timp și acțiune sunt diferite, din care moitiv nu cuprind în esență aceeași faptă cum art. 287 CP și art. 354 CC.

Or, infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (3) CP, este comisă prin încălcarea ordinii publice *şi exprimă o vădită lipsă de respect faţă de societate, pe cînd fapta prevăzută la art. 354 din Codul contravenţional, este comisă cu* ***"acostare jignitoare"*** *şi* ***"acţiuni similare".***

Ca urmare, acțiunile lui **Botnari Victor** formează componența de infracțiune prevăzută la art. 287 alin. (3) CP și în baza art. 152 alin. (1) CP, așa cum în primul caz fapta este săvîrșită cu ***vătămarea integrităţii corporale***, iar în al doilea caz fapta este comisă cu ***vătămarea medie integrităţii corporale urmată de dereglarea îndelungată a sănătăţii.***

În cauza cauza ***Rohlena vs Cehia din 27.01.2015 §50, 51***, CtEDOa inovcat că "*instanţele de judecată sunt competente de a înlătura dubiile ce persistă cu ocazia interpretării normelor*".

Cu referire la fixarea tipului şi modului de pedeapsă instanța reține următoarele.

Legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii Generale a Codului penal al RM.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfinţite în art.61 alin.(2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Potrivit prevederilor art.8 Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Conform art.61 alin.(1) Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

În conformitate cu prevederile art. 7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvîrşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus menționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată ține cont de art. 7,61,75 din Codul penal, și anume, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise de către inculpat, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit actelor din dosarul penal, inculpatul **Botnari Victor** anterior a fost judecat /f.d.48, 52-54,56-65, 93-94, Volumul I/, de către administrația publică locală se caracterizează negativ /f.d.47, Volumul I/.

Ca circumstanțe atenuante, în privința inculpatului **Botnari Victor** conform art.76 CP, nu au fost stabilite.

Circumstanțe agravante în privința inculpatului **Botnari Victor**, conform art.77 CP, au fost stabilite și invocate de acuzatorul de stat în discursul anexat la procesul-verbal și anume comiterea infracțiunii în stare de ebrietate și săvîrșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a mai săvîrșit infracțiuni.

Astfel, instanța reține că acuzarea prin discursul său a solicitat recunoașterea inculpaului **Botnari Victor** vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, cu numirea unei pedepse sub formă de închisoare pentru inculpatul **Botnari Victor** pe un termen de 4 (patru) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) din Codul penal pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 84 alin.(1) pentru cumul de pedepse prin cumul total al pedepselor aplicate a-i stabili lui **Botnari Victor** pedeapsa definitive de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În sensul dat, instanța conchide că față de inculpatul **Botnari Victor** în urma constatării vinovăției urmează a fi aplicată o pedeapsă penală echitabilă.

Astfel, se consideră ca fiind pedeapsa echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

La fel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, în cazul aplicării unei pedepse prea blânde generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Totodată la aplicarea pedepsei faţă de inculpat urmează să se ţină cont de scopul pedepsei penale urmînd a fi examinată eficienţa aplicării faţă de inculpat de la cea mai blîndă pedeapsă pînă la cea mai aspră.

Conform art.26 alin. (2) CPP, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

La fel, instanţa va lua în consideraţie circumstanţele în care au fost săvîrşite faptele, intensitatea şi modalitatea constrîngerii aplicată de inculpat.

Faţă de limitele de pedeapsa prevăzute de legiuitor pentru infracţiunea din speţă, raportat la criteriile enunţate mai sus, instanţa apreciază ca faptele inculpatului **Botnari Victor** prezintă un pericol social, dedus din relaţiile sociale lezate, instanţa va aplica inculpatului pentru săvârşirea infracţiunii prevăzută de art. 287 alin. (3) CP, pedeapsa sub formă de închisoare avînd în vedere gravitatea faptei care este comisă.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile sus menționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Fapta săvârșită de către **Botnari Victor** în baza art. 287 alin. (3) CP se pedepsește cu închisoare de la 3 la 7 ani, care conform prevederilor art. 16 alin. (4) CP, se consideră infracțiune gravă.

La caz, fapta săvârșită a fost săvîrșită de către **Botnari Victor** la data de 04 august 2012 și a fost încadrată în baza art. 152 alin. (1) Cod penal (*în redacţia anului 2012*), care se pedepsea cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 140 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă.

Prin Legea nr. 119 din 23.5.2013 în vigoare la 21.06.02013, a fost modificată sancțiunea art. 152 alin.(1) Cod penal, și la moment alin. (1) în calitate de pedeapsă prevede muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Ca urmare, se reține că sancțiunea art. 152 alin. (1) Codul penal (*în redacţia anului 2012*), este mai blândă decît cea modificiată, motive din care instanța consideră necesar de a aplica principiul retroactivității legii penale prin prisma art. 10 din Codul penal.

Or, conform art. 8 din Codul penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul penal, legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art.61 alin. (2) Codul penal, pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, analizînd circumstanțele care indică la personalitatea inculpatului și anume este caracterizat negativ la locul de trai, anterior a fost condamnat, a săvîrșit repetat o infracțiune intenționată, şi ţinând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influența pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnaților, precum şi condiţiile lui de viaţă, instanța de judecată ajunge la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă în condițiile privării lui de libertate.

După cum s-a enunțat mai sus sancțiunea art. 287 alin. (3) din Codul penal, prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 3 la 7 ani, iar art. 152 alin.(2) din Codul penal (*în redacţia anului 2012)*, prevede în calitate de pedeapsă închisoare de pînă la 5 ani.

Confom art. 70 alin. (1), (2) din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viaţă şi plasarea ei, în baza hotărîrii instanţei de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabileşte pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

Aplicarea acestei pedepse, este în mod prioritar, pornind de la asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile și pornind de la aprecierea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi resocializării inculpatului.

La caz, inculpatul **Botnari Victor** a săvîrșit anterior infracțiuni, repetat comite infracțiuni, pedeapsa care urmează a fi stabilită este la limita medie :

-în baza art. 287 alin.(3) din Codul penal – la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

-în baza art. 152 alin. (1) din Codul penal (*în redacţia anului 2012*) – la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În speță instanța constată aplicabil art. 84 alin.(1) din Codul penal, potrivit căruia dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate – pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a

două sau mai multor infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate ai numi lui **Botnari Victor** pedeapsă cu închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Or, acesta anterior a fost condamnat inclusiv pentru infracțiuni similare la pedeapsă condiționată și privativă de liberate, concluzii necesare nu și-a făcut și a comis din nou infracțiuni intenționate care atentează la viața și sănătatea persoanei, ceea ce deduce consluzia că în privința acestuia pedeapsa urmează a fi cumulată total.

În opinia instanței pedeapsa aplicată este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

O altă categorie de pedeapsă nu poate fi aplicată inculpatului, deoarece după cum sa enumerat supra, actele care atestă la personalitatea acestuia urmează că, anterior a fost sancționat penal în repetate rînduri, circumstanțe care denotă incapacitatea acestuia de a adapta un comportament corect și acceptat în societate.

Instanța de judecată reține că, în privința lui **Botnari Victor** nu poate fi aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, deoarece inculpatul nu și-a manifestat acordul de a o executa.

Or, în cazul numirii a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, este necesară manifestarea de voință a inculpatului.

Motiv din care instanța nu va aplica pedeapsă din categoriile respective.

La fel nici prevederile art. 90 Cod penal, nu-și va atinge scopul, or, aceasta poate fi aplicată în raport cu circumstanţele cauzei şi persoana celui vinovat, care demonstrează încredere.

Pe cînd actele cauzei atestă că, inculpatul nu a stat pe calea corijării, nu conştientizează sistarea faptelor infracționale ci dimpotrivă încalcă legea penală, astfel, fixarea unei pedepse conditionate nu-și va atinge scopul.

Prin urmare, doar pedeapsa cu închisoare își va atinge scopul și numai în condițiile izolării acestuia de societate fără ca să fie supus unui termen de probă cu executarea efectivă a acesteia.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei inculpatului **Botnari Victor**, instanţa de judecată a ținut cont de faptul că această pedeapsă urmează a fi echitabilă, impunând lipsuri şi restricții ale drepturilor inculpatului proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnați, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, aplicarea în privința inculpatului **Botnari Victor** a unei pedepse sub formă de închisoare va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiţionând gradul influenţei pedepsei aplicate asupra corectării, resocializării şi reeducării acestuia.

La fel, pedeapsa stabilită va contribui în cel mai eficient mod la conştientizarea de către inculpat a faptei infracţionale comise, constituind şi o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracţionale de această categorie, mai mult, sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv, serios pentru inculpat, ceea ce va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția RM și alte legi ale RM sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Astfel, în baza celor relatate mai sus, instanța de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului **Botnari Victor** a luat în consideraţie și prevederile art.6 CEDO, care stipulează că judecarea cauzei se va face de o instanță independentă și imparțială instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva unei persoane.

Ținînd cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, în opinia instanței pedeapsa cu închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, iar aplicarea unei pedepse cu suspendarea condiționată nu va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Or, potrivit art.75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, pedeapsa cu suspendarea condiționată nu este oportună în speță, deoarece circumstanțele comiterii faptei cît și materialele cauzei denotă că, **Botnari Victor** este predispus la încălcarea legii, anterior a comis infracțiuni, concluzii necesare nu și-a făcut, iar aplicarea unei asemenea pedepse nu garantează executarea și nici corectarea acestuia.

Iar executarea pedepsei de 6 (șase) ani închisoare nu va cauza suferințe fizice și nici nu va înjosi demnitatea lui **Botnari Victor** și nu poate constitui în sine o încălcare a art. 6 și 3 din Convenție.

În conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, pedeapsa cu închisoare inculpatul urmează s-o execute în penitenciar de tip semiînchis.

Aşadar, instanța statuează că, termenul pedepsei stabilit inculpatului şi modalitatea de executare a acesteia, este individualizată în aşa fel încât persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Statele rămân libere să aplice legea penală asupra oricărui act (în măsura în care nu încalcă alte drepturi protejate în temeiul Convenției), precum și să definească elementele constitutive ale infracțiunii înfăptuite.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de la răspunderea penală conform prevederilor art. 53 Cod penal, nu au fost stabilite.

La fel, instanța a examinat și solicitarea apărării privind aplicarea față de inculpatul **Botnari Victor** a Legii privind amnistia, însă o respinge ca fiind una neîntemeiată.

Sau în susținerea concluziei date, instanța reține prevederile art. 107 din Codul penal, potrivit căruia amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

Din materialele dosarului, instanța constată că, **Botnari Victor** anterior a fost judecat, de către administrația publică locală este caracterizat nesatisfăcător, iar aplicarea actului de amnistie **nu-şi va produce efectul asupra comportamentului acestuia**, deoarece concluzii

necesare privind sistarea faptelor infracționale nu și-a făcut, ceea ce denotă caracterul infracțional manifestînd un comportament amoral și neacceptat în societate, nu a îndreptățit încrederea acordată de către instanță și nu a stat pe calea corijării.

Pe cînd amnistia este actul de clemență al puterii legiuitoare care înlătură răspunderea penală și consecințele condamnării pentru infracțiuni săvîrșite pînă la apariția sa, astfel, față de **Botnari Victor** nu sunt aplicabile dispozițiile Legii privind amnistia.

Or, Legea privind amnistia este condiționată și se aplică numai în conformitate cu legea, considerente din care cererea avocatului cu privire la aplicarea Legii privind amnistia, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

<u>Cu referire la măsura preventivă:</u>

În conformitate cu prevederile art.385 alin. (1) pct.15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, urmează să fie soluționată chestiunea dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, „*în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă”.*

În scopul executării pedepsei se aplică în privința lui **Botnari Victor** măsura preventivă arestul preventiv.

Dispozitivul:

În conformitate cu prevederile art. 385, art.389, art. 392-395, din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Botnari Victor se recunoaşte vinovat de săvârșirea infracţiunilor prevăzute de art. 287 alin. (3) din Codul penal și art. 152 alin. (1) din Codul penal (*în redacția anului 2012*), stabilindu-i pedeapsa:

-în baza art. 287 alin. (3) din Codul penal - 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

-în baza art. 152 alin. (1) din Codul penal (*în redacția anului 2012*) din Codul penal - 2 (doi) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate ai numi lui **Botnari Victor** pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În scopul executării pedepsei se aplică în privința lui **Botnari Victor** măsura preventivă arestul preventiv.

Termenul executării pedepsei cu închisoare în privința lui **Botnari Victor** se calculează din data intrării în vigoare a sentinței și reținerii condamnatului.

Solicitarea avocatului privind aplicarea Legii privind amnistia, se respinge.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la pronunțarea sentinței integrale, prin intermediul Judecătoriei Hîncești. Sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Valentina SURUCEANU